

Злѣкъ мѣ съ сѣрдце превори,
Начена да и говори:

Янкеле младо момиче,

Бѣло пролѣтно кокиче!

Отъ Бога съ хубость дарена,

Дѣша ми ѣ за тебе ранена;

Двама сме лика прилика,

Като два стрѣжа Англика,

Като два цвѣта зелени

Единъ за другъ родени;

Ако не ми си дѣшманка,

Отани ми вѣрна стѣпанка,

Азъ въ тебе животъ намирамъ

А безъ тебе да знамъ умирамъ.

— Йорданчо брате Йордане!

Хатъ рѣ да не ти остане

Какво да дѣмамъ не знай-жъ,

И азъ искамъ желязъ,

На твой-тъ деснъ рѣчицъ

Богъ да предамъ дѣщицъ.